

Generalkrigscommissariatet, eller en hvilken som helst lignende Autoritet, om det maatte være usseligt, at Cancelliet eller Generalkrigscommissariatet o. s. v. skulde ophæves, saa troer jeg, at man isorveien kunde vide, hvad Svar man vilde faae. Det er overhovedet sjeldent, naar man henvender sig til Personligheder, der i længere Tid have befundet sig i en vis Stilling, og spørger dem, om det Embede, de i flere Aar have bestyret, bør beholdes, nedlægges, omordnes eller deslige, det er sjeldent, siger jeg, at man da faaer et Svar, der gaaer ud paa Embedets Nedlæggelse; thi Vedkommende ville sjeldent udtale en Fordømmelses- eller Tilintetgjørelsesdom over det Embede, som i længere Tid har været deres vigtigste, for ikke at sige eneste, Virksomhed. Det forekommer mig, at den høitærede Justitsminister sagde, at Archivarens Løn i 1837 var forøget til 1800 Rbd.; det var dog vistnok en Fortalelse; thi den forhøiede Løn skriver sig ikke fra 1837; men først fra 1847. Naar den høitærede Justitsminister siger, at de 200 Rbd., som dengang bleve givne Archivaren, de 200 Rbd., som bleve givne Registratoren, og de 100 Rbd., der bleve givne hver af Copisterne, ikke vare personlige Tillæg, men Embedstillæg, saa maa naturligviis den høitærede Justitsminister kunne udtale sig derom med langt større Sikkerhed og Paalidelighed end jeg, der kun kan erklære, at jeg veed, at idetmindste enkelte af disse Personligheder have staaet i den Formening, at det var personlige Tillæg og ikke Embedstillæg; men, som sagt, Justitsministeren maa bedre end jeg vide, hvorledes det hermed forholder sig. Den ærede Justitsminister udtalte, at det Factum, at de omtalte Embeder ikke vare opslaaede vacante, vedkom ikke Finantsloven. Jeg skal heri give ham Ret, og skulde ikke paany have døvlet derved, hvis jeg ikke maatte have anseet det for paa en Maade min Pligt at gjøre den høitærede Justitsminister bekendt med, at, naar, som han siger, Embederne i temmelig lang Tid have været vacante, for at der derved kunde gives de udenfor Ministeriet Staaende, som havde Lust til at søge disse Embeder, tilstrækkelig Anledning til at søge dem, da er hans Hensigt i saa Fald ingenlunde bleven opnaaet;

jeg kunde idetmindste paavise ham et Par Individuer, som vilde have søgt Embederne, men troede, at de ikke kunde søge dem, for de vare opslaaede vacante. — Naar den ærede Justitsminister endvidere siger, at der foreløbig er ansat en Copist paa Prøve i Justitsministeriets Archiv, og at han har raadspurgt Archivaren, hvorvidt denne vilde kunne undvære en saadan Copist, men har faaet til Svar, at det kunde Archivaren ikke, saa maa jeg tilstaae, at det ikke forekommer mig at være i nogen høj Grad sandsynligt, at man, naar man henvender sig til Archivaren eller hvilken som helst anden Chef for et Archiv, Departement osv. med det Spørgsmaal, om han kan undvære visse Kræfter, han hidtil har havt til sin Raadighed, at man da vil faae det Svar: jeg kan godt undvære dem. Der er altid Grunde, hvorpaa et modsat Svar kan støttes, og den ærede Justitsminister har ogsaa her vidst at fremhæve saadanne Grunde. Han har da gjort opmærksom paa, hvormeget Justitsministeriets Archiv er besværet derved, at man fra de andre Ministerier henvender sig til det, for at faae forskellige Oplysninger. Ja, det er netop Ulykken, at der i Justitsministeriets Archiv findes en stor Mængde af hvad der rettelig tilhører de andre Ministeriers Archiver, saaledes, at, naar en Mand — jeg skal tillade mig at nævne et Exempel: Bogtrykker Herdahl — vil henvende sig til Indenrigsministeriet, for at faae at vide, hvorledes det hænger sammen med Adressesecontoret's Privilegier, saa kan Indenrigsministeriet ikke besvare dette, men maa henvende sig til Justitsministeriet og dets Archiv, skjøndt det er Noget, som ikke vedkommer hverken Justitsministeriet eller Justitsministeriets Archiv. I det Dørlig, man udsunderer fra dette, hvad der slet ikke vedkommer det, men heelt andre Ministerier, vil saaledes ikke faa ganske saa Kræfter kunne bespares. Det Samme er Tilfældet, hvor man henvender sig til Cultusministeriet og vil have en Udskrift af en eller anden Ting, som tilhører Cultusministeriet og ikke har hjemme noget andet Sted, ja, saa kan man undertiden faae en saadan Udskrift; men denne Udskrift maa dog bagefter bringes over i Justitsministeriets Archiv, for der at stadfæstes af Justitsministe-